

Όνοματεπώνυμο: Αικατερίνη Βασιλείου

Έτος ειδίκευσης: 3ο

Νοσοκομείο ειδίκευσης: Γενικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης "Γεώργιος Παπανικολάου"

Πες μας κάτι για σένα...:

Ονομάζομαι Κατερίνα Βασιλείου, είμαι 27 ετών και κατάγομαι από τα πανέμορφα Ιωάννινα. Διανύω το 3ο έτος της ειδικότητας στο Γ. Ν. Θεσσαλονίκης "Γ. Παπανικολάου" ενώ για τους πρώτους 8 μήνες της ειδικότητας εργαζόμουν στο Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων "Γ. Χατζηκώστα". Προσπαθώ να εξισορροπήσω την καθημερινότητά μου μεταξύ εργασίας-εκπαίδευσης, διαβάσματος για την ειδικότητα, μεταπτυχιακού και προσωπικής ζωής και εξέλιξης. Με ενθουσιάζει να εργάζομαι σε ομάδες, να έρχομαι σε επαφή με διαφορετικές προσωπικότητες και να τις οργανώνω προκειμένου να επιτύχουμε έναν κοινό στόχο. Στο φοιτητικό μου παρελθόν αποτελούσα ενεργό μέλος της HelMSIC (Hellenic Medical Students' International Committee) που μέσω του εθελοντισμού με έκανε να αναπτύξω soft skills αλλά και γνώσεις σχετικά με την ιατρική εκπαίδευση. Στο παρόν δεν έχω εθελοντική δραστηριότητα.

Τι θέλεις για την ειδικότητα στην Ελλάδα;

Οι επιθυμίες μου για την άσκηση της ειδικότητας στην Ελλάδα έχουν ένα ρεαλιστικό σκέλος και ένα ιδεατό. Ξεκινώντας με το ρεαλιστικό σκέλος, θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό να τηρείται το logbook των ειδικευομένων σε όλα τα νοσοκομεία και να πραγματοποιούνται όλα τα απαραίτητα rotation απρόσκοπτα και με γνώμονα την εκπαίδευση των νέων ιατρών και όχι απλά την κάλυψη των νοσοκομειακών υποχρεώσεων. Όσον αφορά το εκπαιδευτικό πρόγραμμα που ακολουθεί το κάθε νοσοκομείο, αν ακολουθεί, είναι απαραίτητο να ορίζονται μαθήματα στα οποία συμμετέχουν ειδικοί και ειδικευόμενοι και να υπάρχει κάποιος υπεύθυνος ειδικός ως διαχειριστής της εκπαίδευσής τους, γιατί όχι και θεσμικά κατοχυρωμένος. Για τα ιδρύματα που δεν έχουν πρόγραμμα μαθημάτων θα πρέπει να υπάρχει εκπαιδευτική διασύνδεση με άλλα νοσοκομεία. Οι ειδικευόμενοι θα πρέπει να παροτρύνονται να συμμετέχουν σε εκπαιδευτικά σεμινάρια και συνέδρια ενώ θα ήταν εξαιρετικά παραγωγικό να οργανώνουν επιστημονικά πρωτόκολλα-κλινικές μελέτες μαζί με ειδικούς αναισθησιολόγους, με στόχο την επιστημονική εξέλιξη και την εξωστρέφεια της ειδικότητάς μας. Περνώντας στο δεύτερο σκέλος, θεωρώ ότι η ύπαρξη σε κάθε νοσοκομείο συστήματος mentoring θα βοηθάει τους ειδικευόμενους όχι μόνο στην εκπαίδευσή τους αλλά και σε θέματα προσαρμογής και διαχείρισης άγχους και burnout. Η Ελληνική Αναισθησιολογική Εταιρεία μπορεί και χρειάζεται να είναι αρωγός στην εξέλιξη της ειδικότητας. Η οργάνωση μαθημάτων προετοιμασίας και η διανομή εκπαιδευτικού υλικού από την ΕΑΕ για το Ευρωπαϊκό Δίπλωμα Αναισθησιολογίας θα αποτελεί το ιδανικό κίνητρο απόκτησής του. Επιπλέον, σε συνεργασία με την Επιτροπή Ειδικευομένων μπορεί να καθοδηγεί τους ενδιαφερόμενους στην εξασφάλιση κονδυλίων μέσω των ευρωπαϊκών εταιρειών για ανταλλαγές σε νοσοκομεία του εξωτερικού. Συνολικά, ευελπιστώ ότι οι ειδικευόμενοι θα αποτελούν πολύτιμα και εμπλεκόμενα μέλη των αναισθησιολογικών κλινικών και δεν θα καλύπτουν απλώς τις αυξανόμενες ανάγκες των πολύπαθων -και με εξαιρετικά μειωμένο αριθμό μελών- τμημάτων.